

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

13. juuni 2019*

Eelotsusetaotlus – Riigiabi – Otsus 2009/402/EÜ – Prantsuse Vabariigi puu- ja köögiviljasektori
situatsiooniplaanid – Abi kokkusobimatuse tuvastamine – Tagasinõudmiskorraldus –
Otsuse kohaldamisala – Põllumajandustootjate piirkondlikud organisatsioonid

Kohtuasjas C-505/18,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Conseil d'État' (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 26. juuli 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 30. juulil 2018, menetluses

Copebi SCA

versus

Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer),

menetluses osales:

Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president E. Regan (ettekandja), kohtunikud C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič
ja I. Jarukaitis,

kohtujurist: E. Sharpston,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Copebi SCA, esindaja: *avocate* N. Coutrelis,
- Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas, C. Mosser ja A.-L. Desjonquères,
- Euroopa Komisjon, esindajad: B. Stromsky, X. Lewis ja W. Farrell,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi
ettepanekuta,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb komisjoni 28. jaanuari 2009. aasta otsuse 2009/402/EÜ Prantsusmaa puu- ja köögiviljasektori situatsiooniplaanide kohta (ELT 2009, L 127, lk 11) tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud Copebi SCA ja Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer'i (FranceAgriMer) vahelises vaidluses seoses nõudega tühistada FranceAgriMeri väljastatud sissenõudmiskorraldus Copebi SCA suhtes, et nõuda sisse summa, mis vastab talle aastatel 1998–2002 tasutud riigiabi ja vastavate intresside tagasimaksmisele.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus (EÜ) nr 659/1999

- 3 Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad [ELTL artikli 108] kohaldamiseks (EÜT 1999, L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339), artikkel 1 „Mõisted“ sätestab:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

- h) huvitatud pool – mis tahes liikmesriik, isik, ettevõtja või ettevõtjate ühendus, kelle huve võib abi andmine mõjutada, eriti abi saaja, konkureerivad ettevõtjad ja ametiliidud.“
- 4 Selle määruse artiklis 6 „Ametlik uurimismenetlus“ on lõikes 1 sätestatud:

„Ametliku uurimismenetluse algatamise otsuses esitatakse kokkuvõtlikult asjakohased faktid ja õigusküsimused ning see sisaldab komisjoni esialgset hinnangut selle kohta, kas kavatsatud meetmel on abi iseloom, ja kahtlusi selle ühisturuga kokkusobivuse kohta. Otsuses kutsutakse kõnealust liikmesriiki ja teisi huvitatud pooli üles esitama märkusi ettenähtud aja jooksul, mis tavaliselt ei ületa ühte kuud. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib komisjon seda tähtaega pikendada.“

Otsus 2009/402

- 5 Otsuse 2009/402 põhjendused 15, 17, 24–27, 29 ja 71 on sõnastatud järgmiselt:
„(15) Kaheksa põllumajandustootjate piirkondlikku organisatsiooni (Rhône'i-Vahemere madaliku, edelapiirkonna, Korsika, Loire'i oru, Põhja-Prantsusmaa, Kirde-Prantsusmaa, Bretagne'i ja Normandia organisatsioonid) sai mitme aasta vältel kasutada riiklike vahendeid, mida eraldas [riikliku sektoritevahelise puuvilja-, köögivilja- ja aiandusamet (Office National Interprofessionnel des Fruits, des Légumes et de l'Horticulture (Oniflhor))] ja millega rahastati situatsiooniplaanideks nimetatud abikavu. Viimaste alusel rakendati ühendusesisestel ja -välistel turgudel meetmeid Prantsuse põllumajandustoodete turustamise soodustamiseks, seda eelkõige kriisiperioodidel.“

[...]

- (17) Nagu Prantsuse ametiasutused oma 26. detsembri 2002. aasta kirjas selgitasid, oli meetmete eesmärk ennetada lühiajalisi pakkumise ülejääke või leevendada kriisi korral nende tagajärgi. Selleks astuti samme kolmel tasandil: välisturud, siseturg ja ümbertöötlemine.

[...]

- (24) Prantsusmaa selgitas 26. detsembri 2002. aasta kirjas, et meetmeid rahastasid 30% või 50% ulatuses asjaomased sektorid ja ülejäänud osas riik.
- (25) [Puu- ja köögiviljasektori põllumajandustootjate piirkondlike organisatsioonide liit (Fédération des comités Economiques Agricoles, edaspidi „Fedecom“)] selgitas üksikasjalikult situatsiooniplaanide rahastamismehhanismi ja piirkondlike organisatsioonide rolli. Prantsusmaa ei vaidlustanud neid selgitusi.
- (26) [Fedecomi] teatel oli [Oniflhor] ainupädevuses otsustada, milliseid meetmeid rakendatakse, ning piirkondlikud organisatsioonid pidid neid üksnes ellu viima. [Oniflhor] langetas iga abikava jaoks ja iga taimeliigi kohta otsuse, milliseid meetmeid rakendada, ja tegi asjaomasele üleriigilisele osakonnale ülesandeks need ellu viia. [Oniflhor] otsustas ka igale plaanile eraldatava summa ja piirkondlike organisatsioonide liikmemaksude määra.
- (27) Meetmeid rahastati rakendusfondist, mida haldasid põllumajandustootjate piirkondlikud organisatsioonid. Fond toimis samadel põhimõtetel nagu ühenduse abikavad, mis on ette nähtud nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2200/96 (puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta) [ELT 1996, L 297, lk 1; ELT eriväljaanne 03/20, lk 55]) artikliga 15, kuivõrd seda rahastati osaliselt riigiabist ja osaliselt liikmesettevõtete maksetest (niinimetatud ettevõtete osamaksetest), mille aluseks oli turustatud puu- ja köögiviljade kogus või väärtus. Ettevõtete osamaksed ei hõlmanud eeskirjade laiendamise makseid. Seega ei olnud nad ministri määrusega kohustuslikuks tehtud.

[...]

- (29) [Käesolevas punktis 29 esitatud] tabelis võetakse kokku ajavahemikus 1992–2002 [Oniflhor] poolt situatsiooniplaanide alusel makstud summad (eurodes). Summad on esitatud aastate ja meetmete kaupa. 1992. ja 1993. aasta kohta on tabelis esitatud üksnes abi kogusumma. Prantsusmaa selgituse kohaselt ei võimalda [Oniflhor] arhiivid nende aastate kohta enam üksikasjalikku jaotust esitada.

[...]

- (71) Komisjoni käsutuses oleva teabe kohaselt nähti situatsiooniplaanidega ette meetmed kriiside puhuks, mis on põhjustatud Prantsuse toodete liigpakkumisest ühenduse turul. Meetmeteks olid eelkõige müügihinna subsideerimine, toetused ladustamiseks või saagi osaliseks hävitamiseks ja rahalised stiimulid värske toodete töötlemiseks. Väljaspool Euroopa Liitu asuvatel turgudel aitasid eksporditoetused ilmselt samuti kaasa Prantsuse toodete ülejäägi läbimüügile ja võisid tugevdada ettevõtjate konkurentsiolukorda. Neid toetusi eraldati ilmselt hinna ja toodangumahu alusel.“

6 Otsuse artiklis 1 on märgitud:

„Situatsiooniplaanide alusel puu- ja köögiviljatootjatele eraldatud riigiabi, mida Prantsusmaa andis ebaseaduslikult ajavahemikus 1992–2002, rikkudes sellega [ELTL artikli 108 lõiget 3], on ühisturuga kokkusobimatu.“

7 Selle otsuse artikkel 2 sätestab:

„1. Prantsusmaa võtab tarvitusele vajalikud meetmed, et artiklis 1 osutatud kokkusobimatu abi abisaajatelt tagasi nõuda.

2. Tagasinõutavatelt summadelt arvestatakse intressi alates kuupäevast, millal need abisaaja käsutusse anti, kuni nende tagasisaamiseni.

[...]“.

8 Sama otsuse artiklis 5 on sätestatud:

„Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

9 Oniflhor, kelle õigusjärglane on FranceAgriMer, on Prantsuse riigi kontrolli all tegutsev avalik-õiguslik tööstus- ja kaubandusasutus, mille eesmärk oli eelkõige suurendada majanduslikku tõhusust puu- ja köögiviljasektoris.

10 Oniflhor kehtestas ajavahemikus 1998–2002 igal aastal finantsabi vormis antava konjunktuuriajendi tööstusotstarbeliste köhr- ehk bigarookirsside ümbertöötlejatega tarnelepingute sõlmimiseks.

11 Selline abi oli ette nähtud tootjarühmadele, kes tootmisharudevahelise kokkuleppe alusel sõlmitud mitmeaastaste lepingute raames tarnisid asjaomasel saagiaastal bigarookirsid ümbertöötlejatele.

12 Oniflhori makstud abi vahendas tööstusotstarbeliste bigarookirsside majanduskomitee (Comité économique bigarreau industrie, CEBI), kes kandis vahendid edasi oma liikmetele, nende hulgas Copebile, kes sai abi kokku summas 2 823 708,83 eurot.

13 Pärast seda, kui komisjonile oli esitatud kaebus, kinnitas ta otsuses 2009/402, mis puudutas Prantsuse Vabariigi rakendatud abikavasid, mida eelkõige Oniflhor andis „situatsiooniplaanide“ raames puu- ja köögiviljasektoris, et puu- ja köögiviljasektoris tasutud abi eesmärk oli aidata kaasa Prantsuse toodete ülejäägi läbimüügile, mõjutades hindu või turustatavat kaubakogust. Ta järeldas, et need sekkumised kujutasid endast liidu õigust rikkudes kehtestatud riigiabi, ning tegi ettekirjutuse see abi tagasi nõuda.

14 Seda otsust kinnitati kahes Euroopa Liidu Üldkohtu 27. septembri 2012. aasta otsuses Prantsusmaa vs. komisjon (T-139/09, EU:T:2012:496) ja Fedecom vs. komisjon (T-243/09, ei avaldata, EU:T:2012:497).

15 Nende otsuste alusel esitas Prantsuse Vabariik ebaseadusliku riigiabi tagasisaamiseks sissenõuded tööstusotstarbeliste bigarookirsside kasvatajatele, nende hulgas Copebile, kellele FranceAgriMer esitas 29. märtsil 2013 sissenõudekorralduse 5 042 768,78 euro tagasinõudmiseks, mis vastas ajavahemikus 1998–2002 makstud riigiabi ja vastavate intresside summale.

16 Tribunal administratif de Nîmes (Nîmes'i halduskohus, Prantsusmaa) jättis 20. jaanuari 2015. aasta otsusega rahuldamata Copebi nõude see sissenõudekorraldus tühistada.

17 18. aprilli 2016. aasta otsusega jättis cour administrative d'appel de Marseille (Marseille' teise astme halduskohus, Prantsusmaa) rahuldamata Copebi poolt selle otsuse peale esitatud apellatsioonkaebuse.

18 Copebi esitas viimati nimetatud otsuse peale Conseil d'État'le (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kassatsioonkaebuse.

- 19 See kohus järeldas, et ehkki otsuses 2009/402 on üldiselt käsitletud puu- ja köögiviljaturgu, mis kuulub puu- ja köögiviljade ühise korralduse alla, mida tollel ajal reguleeris nõukogu 18. mai 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 1035/72 puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta (EÜT 1972, L 118, lk 1), seejärel nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määrus (EÜ) nr 2200/96 (EÜT 1996, L 297, lk 1; ELT eriväljaanne 03/20, lk 55), mis mõlemad puudutavad turu ühist korraldust puu- ja köögiviljasektoris, kuhu kuulub tööstusotstarbeliste bigarookirsside kasvatamine, ja et 12. veebruari 2015. aasta kohtuotsusest komisjon *vs.* Prantsusmaa (C-37/14, ei avaldata, EU:C:2015:90) ilmneb, et CEBI sai põhikohtuasjas käsitletud abi, et aidata kaasa Prantsuse toodete ülejäägi läbimüügile, mõjutades hindu või turustatavat kaubakogust, ei ole siiski CEBI nende kaheksa põllumajandustootjate piirkondliku organisatsiooni hulgas, mida mainitakse otsuse 2009/402 punktis 15.
- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul ilmneb sellest otsusest samuti, et erinevalt selle otsuse punktides 24–28 kirjeldatud rahastamismehhanismist ei rahastata põhikohtuasjas käsitletud abi tootjate vabatahtlikest maksetest, mida nimetati „ettevõtete osamakseteks“, vaid üksnes Oniflhori makstud toetustest.
- 21 Sellega seoses märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et ehkki abisummad, mida Oniflhor igal aastal tööstusotstarbeliste bigarookirsside kasvatajatele CEBI vahendusel maksis, sisalduvad otsuse 2009/402 punktis 29 esitatud tabelis, on tegemist Prantsusmaa ametivõimude poolt esitatud andmetega ning miski otsuses ei võimalda asuda seisukohale, et komisjon on neid ametlikult kinnitanud, kuivõrd viimane mainis nimetatud otsuse põhjenduses 15 üksnes kaheksat põllumajandustootjate piirkondlikku organisatsiooni, mitte aga CEBI. See tabel on esitatud otsuse osas, milles kirjeldatakse kõnealust abi, mitte aga tagastamismenetlust käsitlevas osas.
- 22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib seega, kas on seaduslik FranceAgriMeri väljastatud sissenõudekorraldus Copebi suhtes, mis tugineb otsuses 2009/402 käsitletud abi tagastamisele. Selle sissenõudekorralduse seaduslikkus sõltub tema sõnul küsimusest, kas seda otsust tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab abi, mida Oniflhor maksis CEBI-le ja mis määrati selle organisatsiooni tootjarühmade poolt tööstusotstarbeliste bigarookirsside kasvatajatele, ehkki CEBI ei ole nende kaheksa põllumajandustootjate piirkondliku organisatsiooni hulgas, keda nimetatud otsuse punktis 15 mainitakse, ja ehkki nimetatud abi rahastamise viis oli selgelt erinev.
- 23 Neil asjaoludel otsustas Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [otsust 2009/402] tuleb tõlgendada nii, et sellega on hõlmatud Oniflhori poolt CEBI-le makstud ja selle komitee liikmetest tootjarühmade kaudu tööstusotstarbeliste bigarookirsside kasvatajatele määratud abi, kuigi otsuse punktis 15 nimetatud kaheksa põllumajandustootjate majanduskomitee hulgas CEBI ei figureeri ja kõnealust abi rahastati, erinevalt selle otsuse punktides 24–28 kirjeldatud rahastamismehhanismist, üksnes Oniflhori toetusest ja mitte lisaks tootjate vabatahtlikest maksetest ehk „ettevõtete osamaksetest“?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 24 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas otsust 2009/402 tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab abi, mida Oniflhor maksis CEBI-le ja mis määrati selle komitee liikmetest tootjarühmade kaudu tööstusotstarbeliste bigarookirsside kasvatajatele, samas kui esiteks see komitee ei ole selles otsuses mainitud kaheksa põllumajandustootjate piirkondliku organisatsiooni hulgas ja teiseks oli see abi erinevalt nimetatud otsuses kirjeldatud rahastamismehhanismist rahastatud üksnes Oniflhori toetustest, mitte aga lisaks tootjate vabatahtlikest maksetest.

- 25 Mis puudutab esiteks asjaolu, et CEBI ei ole mainitud otsuses 2009/402, siis tuleb märkida, et vaidlust ei ole selles, et põhikohtuasja kaebaja sai ajavahemikus 1998–2002 abi, mida Oniflhor maksis CEBI vahendusel.
- 26 Ühtlasi ei ole vaidlust selles, et CEBI on õiguslikult laadilt samasugune nagu otsuse 2009/402 punktis 15 mainitud ülejäänud kaheksa põllumajandustootjate piirkondlikku organisatsiooni, tema suhtes kehtivad samad riigisisesed õigusnormid ja – nagu märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus – see komitee sai abi, mida maksis ametiasutus, nimelt Oniflhor, eesmärgiga aidata kaasa Prantsuse toodete ülejäägi läbimüügile, mõjutades hindu või turustatavat kaubakogust.
- 27 Lisaks tuleb märkida, et kooskõlas otsuse 2009/402 artikliga 1 on „[s]ituatsiooniplaanide alusel puu- ja köögiviljatootjatele eraldatud riigiabi, mida Prantsusmaa andis ebaseaduslikult ajavahemikus 1992–2002, rikkudes sellega [ELTL artikli 108 lõiget 3], [...] ühisturuga kokkusobimatu“. Seetõttu tuleb sedastada, et nagu mainis ka komisjon oma kirjalikes märkustes, ei ole otsuse 2009/402 resolutsioon piiratud üksnes selle otsuse põhjenduses 15 mainitud kaheksa põllumajandustootjate piirkondliku organisatsiooniga.
- 28 Sellega seoses olgu märgitud, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on riigiabi tagasinõudmise otsused adresseeritud vastutavale liikmesriigile, mitte aga abisaajatele, ning riigiabi kontrollimenetluse ükski sätte ei anna teiste huvitatud isikute hulgas erilist rolli abisaajale (vt eelkõige 24. septembri 2002. aasta kohtuotsus *Falck ja Acciaierie di Bolzano vs. komisjon*, C-74/00 P ja C-75/00 P, EU:C:2002:524, punktid 81 ja 83).
- 29 Niisiis on otsus 2009/402 selle artikli 5 kohaselt adresseeritud nimelt Prantsuse Vabariigile, mitte aga mõnele konkreetsele piirkondlikule organisatsioonile. Järelikult pidi selle otsuse artikli 2 kohaselt nimetatud liikmesriik võtma vajalikud meetmed, et selles otsuses kokkusobimatuks tunnistatud abi selle saajatelt tagasi nõuda, ning otsustama seega, millised organisatsioonid olid seda abi saanud.
- 30 Euroopa Kohus on täpsustanud samuti, et abikava puhul võib komisjon piirduda kava omaduste uurimisega, selleks et otsuse põhjendustes hinnata, kas tingimuste tõttu, mida kava ette näeb, tagab see abisaajatele märgatava eelise võrreldes nende konkurentidega ja on kasulik eelkõige ettevõtjatele, kes osalevad liikmesriikidevahelises kaubanduses (vt 7. märtsi 2002. aasta kohtuotsus *Itaalia vs. komisjon*, C-310/99, EU:C:2002:143, punkt 89).
- 31 Niisiis ei pea komisjoni otsus, millega tuvastatakse abi kokkusobimatus siseturuga, sisaldama selle korra alusel üksikjuhtudel antud abi analüüsi. Alles abi tagasinõudmise staadiumis tuleb kontrollida iga asjasse puutuva ettevõtja olukorda eraldi (vt selle kohta 7. märtsi 2002. aasta kohtuotsus *Itaalia vs. komisjon*, C-310/99, EU:C:2002:143, punkt 91).
- 32 See on nii veelgi enam juhul, kui komisjonil – nagu ta ise märkis – ei ole võimalik asjaomaselt liikmesriigilt saada rahuldavat hulka andmeid selle kohta, kuidas täpselt neid meetmeid kohaldatai.
- 33 Seetõttu ei saa järeldada asjaolust, et CEBI ei ole otsuses 2009/402 mainitud kaheksa põllumajandustootjate piirkondliku organisatsiooni hulgas, et see otsus ei hõlma abi, mida Oniflhor selle põllumajandustootjate piirkondliku organisatsiooni vahendusel maksis Copebile.
- 34 Lisaks ei saa väita, et otsuse 2009/402 tegemisel on rikutud põhikohtuasja kaebaja õigust olla ära kuulatud. Nimelt tuleb märkida, et Euroopa Kohus on ühtlasi järeldanud, et määruse nr 659/1999 artikli 1 punkti h tähenduses „huvitatud pool“ viitab määramatule hulgale adressaatidele (vt selle kohta 27. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus *Austria vs. Scheucher-Fleisch jt*, C-47/10 P, EU:C:2011:698, punkt 132), ja et seetõttu ei nõua see sätte konkreetsete õigussubjektide individuaalset teavitamist (vt selle kohta 14. novembri 1984. aasta kohtuotsus *Intermills vs. komisjon*, 323/82, EU:C:1984:345, punkt 17).

- 35 Kõnealuse teavitamise ainus eesmärk on teha komisjonile ülesandeks tagada, et kõiki potentsiaalselt asjasse puutuvaid isikuid on teavitatud ning neil on võimalus teha oma argumendid teatavaks. Neil asjaoludel on *Euroopa Liidu Teatajas* teatise avaldamine riigiabi kontrolli valdkonnas piisav vahend, et anda kõigile huvitatud isikutele teada menetluse algatamisest (vt selle kohta 14. novembri 1984. aasta kohtuotsus *Intermills vs. komisjon*, 323/82, EU:C:1984:345, punkt 17, ja 24. septembri 2002. aasta kohtuotsus *Falck ja Acciaierie di Bolzano vs. komisjon*, C-74/00 P ja C-75/00 P, EU:C:2002:524, punkt 80).
- 36 Mis puudutab teiseks asjaolu, et erinevalt otsuses 2009/402 komisjoni kirjeldatud rahastamismehhanismist oli Copebi saadud abi rahastatud üksnes Oniflhor toetustest, mitte aga ühtlasi tootjate vabatahtlikest maksetest, ilmneb sellest otsusest, et „situatsiooniplaane“ rahastasid 30%–50% ulatuses asjaomased sektorid. Seda ettevõtjate osamakset täiendas avalik-õiguslikelt asutustelt pärit rahastamine Oniflhor vahendusel. Neid ettevõtjate osamakseid kogusid põllumajandustootjate piirkondlikud organisatsioonid ja selle osamakse tasumata jätmine vastas põhimõtteliselt keeldumisele saada abi Oniflhorilt.
- 37 Tuleb märkida, et ehkki abi, mida Copebi sai, rahastati üksnes Oniflhor toetustest ilma asjaomase sektori panuseta, anti seda abi siiski riigi ressurssidest.
- 38 Selline asjaolu ei võimalda niisiis vältida Copebi saadud abi kvalifitseerimist „riigiabiks“ ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ja järelikult jätta see välja otsuse 2009/402 kohaldamisalast.
- 39 Muu hulgas, kuigi ettevõtte osamaksete tasumata jätmine põhjendas seda, et Oniflhor jättis igasuguse abi maksmata, tuleb märkida, et Euroopa Kohus on juba järeldanud, et küsimus, kas asjaomastele ettevõtjatele antud soodustus oli riigisiseste õigusnormidega kooskõlas või vastupidi, kujutas endast maksustamise vältimist või maksupettust, ei mõjuta liikmesriigi kohustust kõnealune abi ettenähtud tähtaja jooksul tagasi nõuda (5. mai 2011. aasta kohtuotsus komisjon vs. Itaalia, C-305/09, EU:C:2011:274, punkt 42).
- 40 Järelikult see, et Copebi sai kasu situatsiooniplaanidest ilma nendesse makseid tegemata ning talle kohaldati niisiis soodsamat korda võrreldes sellega, mida kohaldati teistele abisaajatele, ei ole asjaolu, mis võimaldaks jätta nimetatud abi otsuse 2009/402 kohaldamisalast välja.
- 41 Seejärel väidab põhikohtuasja kaebaja kolmandaks, et erinevalt otsuses 2009/402 käsitletud „situatsiooniplaanidest“ oli ettevõtjatevaheline abikava tööstusotstarbelistele bigarookirssidele seotud konjunktuurilise ja ühekordse abi vormis antava struktuurilise kavaga, mille eesmärk ei olnud ennetada lühiajalisi pakkumise ülejääke.
- 42 Siiski tuleb märkida, et eelotsusetaotlusest ilmneb, et abi, mida Oniflhor maksis CEBI-le, anti rahalise abi vormis, mida igal kõnealusel aastal uuendati ja mille eesmärk oli aidata ületada raskusi, mis selles tootmisharus esinesid tugeva konkurentsiskurve tõttu, mida avaldasid Itaalia ja Hispaania ümbertöötledajad ning Kesk-Euroopa riikidest pärit töötlemata toodangu import. Euroopa Kohtule esitatud toimikust ilmneb samuti, et seda abi arvutati igal aastal lähtuvalt kasutatud saagi suuruselt ja selle saagi sihtkohast kindla puuviljade koguse piirides.
- 43 Eelnevat silmas pidades tuleb küsimusele vastata, et otsust 2009/402 tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab abi, mida Oniflhor maksis CEBI-le ja mis määrati selle komitee liikmetest tootjarühmade kaudu tööstusotstarbeliste bigarookirsside kasvatajatele, kuigi esiteks see komitee ei ole selles otsuses mainitud kaheksa põllumajandustootjate piirkondliku organisatsiooni hulgas ja teiseks oli see abi erinevalt nimetatud otsuses kirjeldatud rahastamismehhanismist rahastatud üksnes Oniflhor toetustest, mitte aga lisaks tootjate vabatahtlikest maksetest.

Kohtukulud

- 44 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

Komisjoni 28. jaanuari 2009. aasta otsust 2009/402/EÜ Prantsusmaa puu- ja köögiviljasektori situatsiooniplaanide kohta tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab abi, mida riiklik sektoritevahelise puuvilja-, köögivilja- ja aiandusamet (Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture, Oniflhor) maksis tööstusotstarbeliste bigarookirsside majanduskomiteele (Comité économique bigarreau d'industrie, CEBI) ja mis määrati selle komitee liikmetest tootjarühmade kaudu tööstusotstarbeliste bigarookirsside kasvatajatele, kuigi esiteks see komitee ei ole selles otsuses mainitud kaheksa põllumajandustootjate piirkondliku organisatsiooni hulgas ja teiseks oli see abi erinevalt nimetatud otsuses kirjeldatud rahastamismehhanismist rahastatud üksnes Oniflhor'i toetustest, mitte aga lisaks tootjate vabatahtlikest maksetest.

Allkirjad